Súd:	Okresný súd Žilina
Spisová značka:	8C/278/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5110237655
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Dušan Chamula
ECLI:	ECLI:SK:OSZA:2014:5110237655.11

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v právnej veci žalobcov: 1/ I. S., J.. X.X.XXXX, G. I. Č.. XXX, Š. Q. N. V., 2/ Ľ. S., V.. G., J.. X.XX.XXXX, G. I. Č.. XXX, Š. Q. N. V., obaja právne zastúpení JUDr. Zdenkou Sýkorovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Mariánske námestie č. 28/51, proti žalovaným: 1/ M.R.Construct, s.r.o., so sídlom v Strečne, ul. Školská č. 628/18, IČO: 36 416 363, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Muller & Martin Dikoš, s.r.o., so sídlom v Žiline, Tolstého č. 20, 2/ Váhostav-SK-PREFA, s.r.o., so sídlom v Hornom Hričove 013 42, IČO: 36 400 653, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Mrázovský & patners, s.r.o., so sídlom v Žiline, Mariánske námestie č. 2, v konaní o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 200.000,- Eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

Žalovaní v r. 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v r. 1/ 25.000,- € do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
Žalovaní v r. 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v r. 2/ 25.000,- € do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.
Žalovaní v r. 1/ a 2/ sú p o v i n n í zaplatiť žalobcom v r. 1/ a 2/ na účet ich právnej zástupkyne JUDr. Zdenky Sýkorovej náhradu trov konania predstavujúcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2.633,29 Eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.12.2010 sa žalobcovia v r. 1/ a 2/ domáhali voči žalovaným v r. 1/ a 2/ náhrady nemajetkovej ujmy v sume 200.000 Eur. Žalobu odôvodnili podľa § 11 až 15 Občianskeho zákonníka tým, že ich syn I. S. ako zamestnanec žalovaného v r. 1/ M.R.Construct, s.r.o., utrpel smrteľný pracovný úraz na pracovisku žalovaného v r. 2/ Váhostav-SK-PREFA, s.r.o., na stavbe diaľnice D1 Sverepec - Vrtižer. Úraz vyšetroval Inšpektorát práce Trenčín, ktorý v príčinnej súvislosti s úrazom zistil závažné porušenia bezpečnostných predpisov zo strany žalovaných v r. 1/ a 2/. Smrťou syna žalobcov spôsobenou protiprávnym konaním žalovaných v r. 1/ a 2/ došlo k nenapraviteľnému zásahu do súkromia žalobcov v r. 1/ a 2/, ktorí navždy stratili možnosť viesť rodinný a súkromný život v ich synom I., s ktorým tvorili plne fungujúcu rodinu s citovými, morálnymi a kultúrnymi putami.

Žalovaní v r. 1/ a 2/ sa k veci vyjadrila písomne nevyjadrili, aj keď boli na vyjadrenie vyzvaní (výzvou zo dňa 6.5.2011).

Na pojednávaniach konaných dňa 7.3.2012, 10.11.2012, 11.2.2013 a 13.5.2013 sa žalobcovia a žalovaní v právnom zastúpení pridržiavali svojich skutkových a právnych dôvodov a vyporiadavali sa s obranou žalovaných.
Žalobcovia v právnom zastúpení navyše uviedli, že z hľadiska vecnej legitimácie a dokazovania vychádza zo zistených nedostatkov a zo záverov konštatovaných inšpektorátom práce voči obidvom žalovaným. Zo strany zamestnávateľa M.R. Construct, s.r.o. Žilina boli zistené nedostatky v tom, že zamestnávateľ vykonávajúci práce pre inú právnickú osobu nedohodol s objednávateľom stavebných

prác zabezpečenie a vybavenie pracoviska na bezpečný výkon práce, čo je v rozpore s predpismi o bezpečnosti práce, bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení neskorších predpisov. Porušenie spočíva v tom, že zamestnávateľ začal stavebné práce na pracovisku iného zamestnávateľa bez toho aby sa presvedčil, či je pracovisko náležite zabezpečené a vybavené. Nesprávne uloženie filigránových dosiek, ich nezabezpečenie proti pohybu bolo na pracovisku všeobecne známe. Pri kontrole pracoviska pred zahájením prác mal zamestnávateľ trvať na odstránenie nedostatkov, a tým mal predísť vzniku pracovného úrazu. Zo strany organizácie kde sa udalosť stala, teda VÁHOSTAV-SK-PREFA, s.r.o. Horný Hričov najmä v tom, že nezabezpečil, aby materiály a pracovný postup neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov, čo je v rozpore s § 6 ods. 1, písm. d/ zák. č. 124/2006 o bezpečnosti a ochrane zdravie pri práci v znení neskorších predpisov. Porušil ďalej § 8 ods. 1 písm. a/ Nariadenia Vlády SR č. 396/2006 o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách, príloha č. 3, čl. 1.1. Porušenie spočíva v tom, že pri kladení filigránových dosiek došlo k nevhodnej úprave dosiek, čím nebolo možné dodržať projektom predpísané uloženie dosky na prefabrikovaný I nosník 40 mm a neprivarením dosiek k I nosníku nebola zabezpečená poloha dosky tak, ako je uvedené v technologickom predpise pre montáže filigránových dosiek. V protokole je uvedené, že odporca porušil aj ďalšie predpisy, čo je uvedené v protokole a v jeho dodatkoch. Po právnej stránke žalobcovia namietajú, že Zmluva č. 01/01/2009 o nákupe pracovnej sily zo dňa 5.1.2009 uzatvorená medzi VÁHOSTAVOM SK PREFA, s.r.o. a M.R. Construct, s.r.o. obchádza zákon a je koncipovaná tak, aby VÁHOSTAV SK PREFA, s.r.o., sa vyhla akejkoľvek zodpovednosti za porušenie bezpečnostných predpisov na jej pracoviskách. Vzhľadom na obsah § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, na ktoré sa zmluva odvoláva, v skutočnosti nejde o zmluvu o dielo, ale zmluvné strany prejavili vôľu dohodnúť sa o poskytnutí pracovnej sily zo strany obchodnej spoločnosti M.R. Construct, s.r.o., v počte do 20 pracovníkov. Preto obsahom pracovno-právneho vzťahu medzi spoločnosťou M.R. Construct, s.r.o. a jej vlastnými zamestnancami, bolo ich dočasné pridelenie na výkon práce k inej právnickej osobe podľa ust. § 58 Zákonníka práce. Aj keď Zákonník práce pre dohody zamestnancov so zamestnávateľom (M.R. Construct, s.r.o.) podpisuje písomnú formu, jej nedodržanie nemá za následok neplatnosť dohody. Užívateľský zamestnávateľ dával zamestnancovi pracovné úlohy, organizoval, riadil a kontroloval jeho prácu, dával mu na tento účel pokyny, uzatváral priaznivé pracovné podmienky a zaisťoval bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci rovnako ako ostatným zamestnancom. Zamestnávateľ poškodeného, resp. konatelia spoločnosti M.R. Construct, s.r.o. O. S. a Z. S. vôbec nemali prehľad o tom, kde a kedy ich zamestnanci vykonávajú práce.

Žalovaný v r. 2/ v právnom zastúpení na pojednávaniach konaných dňa 7.3.2012, 11.2.2013 a 13.5.2013 navrhoval žalobu voči nemu zamietnuť. Argumentoval, že žalobcovia nepreukázali príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného v r. 2/ a smrťou p. S.. Žalovaný v r. 1/ bol subdodávateľ, ktorý vykonáva určité práce, teda dielo so svojimi zamestnancami. To, že v pracovnej zmluve mal neb. p. S. uvedené ako miesto práce podľa určenia, len dokladá, ako fungoval tento systém prác, to znamená - subdodávky pre iné väčšie stavebné firmy. V zmysle zmluvy zo dňa 5.1.2009 zmluvy o dielo, bol žalovaný v r. 1/ okrem iného zodpovedný aj za preškoľovanie zamestnancov, dodržiavanie bezpečnosti práce na pracovisku. Po skutkovej stránke nebolo preukázané nič z hľadiska zodpovednosti. Inšpektoráty práce nevydávajú žiadne rozhodnutia, vydávali iba protokoly, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci, ale iba podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu. Neexistuje rozhodnutie správneho orgánu, ktoré by prejudikovalo akúkoľvek zodpovednosť. K zastaveniu správneho konania došlo z dôvodu, že nemohla byť uložená pokuta, ale správny orgán mohol vo veci konať ďalej bez ohľadu na to, či môže alebo nemôže pokutu uložiť. Jediným meritórnym právoplatným rozhodnutím pred Inšpektorátom práce je rozhodnutie o zastavení konania. Pokiaľ ide výpovede, ktoré boli doložené z trestného spisu, sú plné nejasností. Žiaden zo svedkov nevidel pád p. S., p. G., ako uvádza, videl ruky, ktoré mávali, ale Inšpektorát práce nepreukázal ani to, či spadol p. S. cez otvor po chýbajúcom paneli alebo či spadol z vysokozdvižnej plošiny. Svedkovia ako bezprostrední spolupracovníci poškodeného v čase úrazu sú v danom prípade spolu vinní z nerešpektovania a porušovania zákazu vstupu na mostovku, výpovede sú zaujaté a nedôveryhodné. Napr. výpoveď p. K. kde uvádza, že bol v rozpore s daným príkazom na mostovke, aby tam nabíjal odkvapové lišty, pričom túto činnosť v čase úrazu poškodeného nemohol vykonávať, nakoľko technologicky nadväzuje na ukončenie orezania celkového vyrovnania debnenia konzol, ktoré vykonával práve poškodený p. S.. Aj keď zodpovednosť za poučenie zamestnancov nenesie žalovaný v r. 2/, je zrejmé, že zamestnanci M.R. Construct, s.r.o. boli poučení o tom, že nemajú vystupovať na mostovku. To, že boli poučení, potvrdil v správnom konaní p. G., potvrdil to aj v zápisnici z trestného konania p. K., potvrdil to p. S. S., potvrdil to p. U. a zároveň aj dodávajú, že tento zákaz svojvoľne porušovali, či už tak bolo z dôvodu že si zľahčovali postup alebo z iných dôvodov, toto nemôže byť na ťarchu žalovaného v r. 2/. V trestnom konaní nebola konštatovaná žiadna zodpovednosť odporcu v r.

2/ za smrť p. S., relevantné skutočnosti by viedli orgány činné v trestnom konaní k vyvodeniu nejakej zodpovednosti, ale keďže sa tak nestalo, tak relevancia tých výpovedí bola asi niečím spochybnená.

Žalovaný v r. 1/ v právnom zastúpení k veci samej vyjadril na pojednávaní konanom dňa 13.5.2013 tak, že zo strany žalovaný v r. 1/ nebolo preukázané porušenie žiadnej zákonnej ani inej povinnosti, ktorá by bola v príčinnej súvislosti so smrteľným pracovným úrazom syna žalobcov. Ako sa vyjadril žalovaný v r. 1/ aj v správnom konaní, tento nemôže byť za pracovný úraz syna žalobcov zodpovedný. Otázku pracovno-právnej zodpovednosti za pracovný úraz rieši protest prokurátora zo dňa 28.2.2011 č.k. I../.-XX, s ktorým sa žalovaný v r. 1/ stotožňuje. Napriek úprimnej ľútosti nad stratou syna žalobcov uvádza, že zo strany žalovaného v r. 1/ nedošlo k zásahu do osobnosti syna žalobcov, teda zo základného osobnostného práva a práva na život zomrelého syna žalobcov, titulom zásahu do ktorého si žalobcovia ako osoby uvedené v § 15 Obč. z. uplatňujú nemajetkovú ujmu v peniazoch. Podľa ustálenej judikatúry súdov, právo na ochranu života ako súčasť jednotného osobnostného práva neoddeliteľne spojeného s osobnosťou zomrelého zaniká jeho smrťou, ktorého zánik je totožný s okamihom zásahu. Smrťou zaniká právo tejto osoby domáhať sa ochrany v zmysle § 13 Obč. z. proti subjektu zásahu, ktorá ako nemajetkové právo netvorí súčasť dedičstva a neprechádza na osoby uvedené v § 15 Obč. z. Na osoby uvedené v § 15 Obč. z. neprechádza ani právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktoré je pre svoju osobnú povahu viazané výlučne na dotknutú fyzickú osobu a okamihom zásahu smrťou, zaniklo. Nie je zrejmé, z akého titulu žalobcovia ako osoby uvedené v § 15 Obč. z. uplatňujú právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Vzhľadom na uvedené navrhuje žalobu vo vzťahu k žalovanému v r. 1/ zamietnuť a priznať náhradu trov konania a právneho zastupovania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov v r. 1/ a 2/, listinnými dôkazmi, včítane zápisníc a obrazovej dokumentácie z pripojeného policajného spisu a protokolmi a rozhodnutiami inšpektorátov práce.

Na pojednávaní konanom dňa 7.3.2012 osobne vypovedal žalobca v r. 1/ tak, že kým syn žalobcov I. S. žil, boli zdravá rodina a žili spolu na dedine v rodinnom dome žalobcovia v r. 1/ a 2/, ich starší syn I., mladší syn O. a matka žalobkyne v r. 2/ S.. Syn I. bol veselej povahy, kamarátil sa s ľuďmi a bol žalobcom oporou. Mal vlastné plány, mal priateľku a chcel si založiť rodinu. Tiež si chcel postaviť rodinný dom v blízkosti rodinného domu žalobcov. Pomáhal žalobcom v domácnosti, robil to čo bolo treba a zvykol aj variť. Osobne pomáhal žalobkyni v r. 2/ keď mala úraz, prišla o 2 palce, on sa o ňu staral a vozil ju do nemocnice. Odkedy zomrel žalobcovia to často znášajú, žalobca v r. 1/ schudol približne o 10 kg a bral lieky. Na syna I. stále myslí, má ho pred očami a nemôže kvôli tomu spávať. Ešte ťažšie to znáša jeho spomínaná starká S., ktorá kvôli tomu navštevuje psychiatra. K predmetnému úrazu syna žalovaných došlo tak, že žalobca v r. 1/ s ich synom I. robili spolu v Dunajskej Strede, bola nedeľa a volal F.. G. H., ktorý robí stavbyvedúceho pre Váhostav - Prefa. Žalobca v r. 1/ v Dunajskej Strede ostal, syna odprevadil a vie, že ešte v tú nedeľu bol na tých mostoch pri Považskej Bystrici, lebo takto ho F.. H. vodil. Potom druhému sa mu stal úraz. Neskôr sám žalobca v r. 1/ na stavbe toho mosta robil a zaujímal sa o bezpečnostné opatrenia. Viacerí ďalší odtiaľ odišli alebo tam vôbec nenastúpili kvôli tomuto úrazu. Úraz sa jeho synovi stal asi 2 hodiny po jeho príchode. Niekoľko dní po jeho pohrebe sa na tých prácach vôbec nesmelo pokračovať, lebo to zakázal inšpektorát práce a ten prikázal, aby sa filigránove dosky najprv všetky privarili. Za toto úmrtie viní Váhostav - Prefa, lebo oni najprv hovorili, že to privárať nebudú, lebo na to nemajú zváračov ani peniaze. Filigránove dosky sú betónové a privárajú sa medzi I - nosníky. Tá filigránova doska, s ktorou spadol jeho syn bola najprv zrezaná o 7 cm, lebo tam najprv nepasovala a po zrezaní bola uložená, čo nebol správny montážny postup. Aj syn žalobcov O. strašne prežíva túto smrť, kvôli tomu nechodí domov a odťahuje sa, bral aj tabletky. Žalobca v r. 1/ sa o tejto smrti dozvedel cez ich syna O., ktorému volali do Dunajskej Stredy, kde on s ním pracoval, spolu išli do Žiliny a tam sa v nemocnici dozvedeli, že syn I. už zomrel.

Žalobkyňa v r. 2/ Ľ. S. na pojednávaní konanom dňa 7.3.2012 osobne vypovedala tak, že vec cíti rovnako ako žalobca v r. 1/, strata ich syna je nenahraditeľná. Ona sama sa pôvodne tešila, že všetci traja, teda jeden manžel a synovia I. M. O. by mohli robiť na stavbe spolu a že už sa oteplieva. Vie o synovi I. ako prišiel domov, ona sa vtedy čudovala, že prišiel z Dunajskej Stredy skôr a on jej povedal, že musí ísť do Považskej Bystrice. Neskôr v deň úrazu jej o tejto udalosti volala švagriná, že I. je v nemocnici a na viac nemala odvahu. Potom keď sa vrátil syn O., tak jej povedal ďalšie. Čo sa týka spolužitia so zosnulým synom I., bol to milý a pozorný syn. Ona sama má amputované 3 palce a on jej osobne pomáhal.

Niekedy nešiel do roboty keď ju bolo treba zaviezť do nemocnice. Tiež ju česal a natáčal. Pozorný bol aj k ostatným ľuďom, kamaráti za ním chodili, aby im zohnal prácu. Chodieval do roboty a robil aj doma, v poslednom období mal pripravené nalepovacie dlaždice, ktoré pokladal, a to už nedokončil. Odkedy zomrel, všetko sa zmenilo, stále na neho myslia. Jej samej sa stáva, že ďalšieho syna O. osloví I.. Má zlý spánok a vie, že zlý spánok má aj žalobca v r. 1/. Keď niekto plače, ide plakať do kúta, aby neplakali ostatní, oni už nevedia čo je smiech.

Z listinných dôkazov súd zistil:

Podľa pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi I. S., nar. 5.3.1983 a M.R. Construct, s.r.o. zo dňa 29.1.2008 zamestnanec vykonával druh práce tesár - železiar, miesto výkonu práce „podľa určenia“.

VÁHOSTAV-SK-PREFA, s.r.o., ako objednávateľ a M.R. Construct, s.r.o., ako zhotoviteľ, uzatvorili dňa 5.1.2009 Zmluvu č. XX/XX/XXXX o poskytnutí pracovnej sily na výkon práce. Podľa údaja v záhlaví bola zmluva uzatvorená podľa § 536 a nasl. zák. č. 513/1991 Obchodného zákonníka (upravujúci zmluvu o dielo - pozn. súdu). Podľa čl. I. bodu 1 zmluvy predmetom zmluvy bol „nákup pracovnej sily pre realizáciu stavebných prác“ na stavbách spoločnosti VÁHOSTAV-SK-PREFA, s.r.o., „v počte do 20 pracovníkov“ podľa potreby spoločnosti. Podľa čl. I. bodu 2 sa zmluvné strany dohodli, že zhotoviteľ v súlade s dohodnutým predmetom zmluvy zabezpečí realizáciu prác svojimi pracovníkmi podľa predmetu zmluvy bez dodávok materiálov potrebných pre predmet plnenia. V čl. II. Zmluvy bol čas plnenia dohodnutý nasledovne : začatie 7.1.2009, ukončenie 31.12.2009. V čl. III. zmluvy bola dohodnutá cena práce podľa pracovného výkonu a hodinovou sadzbou v závislosti od výkonu a kvality práce. V čl. V. zmluvy s názvom Povinnosti objednávateľa okrem povinností zabezpečiť pracovníkom materiál, stavebné mechanizmy ako ordináciu s ďalšími dodávateľmi, boli dojednané oprávnenia objednávateľa voči zamestnancom spočívajúce v kontrole kvality práce, pracovnej morálky, technologických postupov, poučení o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, kontroly, skúšky na alkohol a iné omamné látky, pravidiel medziľudských vzťahov počas pracovnej doby aj po pracovnej dobe, upravuje tiež právo objednávateľa okamžite vypovedať a trvale zakázať zamestnancovi vstup na pracovisko, a to v súvislosti s overovaním, či nie je pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok. Podľa druhu zisteného porušenia povinností zamestnanca, objednávateľ mal právo uplatniť si u zhotoviteľa finančné sankcie v dohodnutej výške. Zhotoviteľ, t.j. M.R. Construct, s.r.o. bol tiež zmluvne zaviazaný akceptovať dôvody objednávateľom pre odvolanie jeho zamestnancov.

Z úmrtného listu a lekárskej správy - hlásenia úrazu, súd zistil, že I. S., J.. X.X.XXXX umrel dňa 2.4.2009, a to tak, že spadol z výšky cca 16 - 20 metrov, ťažký úraz bol príčinou smrti. Osobitne podľa záverov znaleckého posudku MUDr. Z. F. č. XX/XXXX príčinou smrti boli rozsiahle podrobne opísané deštrukčné poranenia, dopadová rýchlosť pádu na podložku bola vysoká a teda telo muselo padnúť na podložku z veľkej výšky.

Vec úmrtia I. S. dňa 2.4.2009 bola predmetom šetrenia Inšpektorátu práce Trenčín.

Podľa protokolu Inšpektorátu práce č. F.-XX-XX-X.X/P-Z.-XX zo dňa 29.6. 2009 (č.l. 15 - 25 spisu) časti opísanej charakteristiky deja úrazu, tento prebiehal nasledovne :
Dňa 1.4.2009 sa I. S. ako vedúci skupiny štyroch zamestnancov zo spoločnosti M.R. Constrct, s.r.o. Žilina dohodol zo stavbyvedúcim spoločnosti Váhostav SK Prefa, s.r.o. G. H. o výkone prác na mostnom objekte. Stavbyvedúci im za týmto účelom poskytol vysokozdvižnú plošinu. Na druhý deň dňa 2.4.2009 I. S. so štyrmi zamestnancami nastúpili na prácu, opäť im stavbyvedúci G. H. zabezpečil vysokozdvižnú plošinu. Títo zamestnanci mali za úlohu osadiť rímsy na pravom moste. Nakoľko dosky na pripravených konzolách nepasovali presne na prefabrikovaný I nosník, bolo ich potrebné dorezávať. Presné dorezanie a osadenie ríms sa nedalo robiť z vysokozdvižnej plošiny, preto I. S. vystúpil na prefabrikované I nosníky, na ktorých boli uložené filigránove dosky ako stratené debnenie. Spolu s I. S. robil hore na moste aj S. K., ktorý mal za úlohu nabíjať odkvapové lišty. Počas práce stúpil I. S. na jednu z filigránových dosiek, doska prepadla cez medzeru medzi dvomi prefabrikovanými I nosníkmi, na ktorých bola filigránova doska uložená. Spolu s doskou spadol z výšky 14 m na zem aj I. S.. Privolaná rýchla zdravotná pomoc previezla postihnutého do NsP v Žiline. Zranenia, ktoré I. S. pri páde z výšky utrpel boli nezlučiteľné so životom a po hodine a pol postihnutý v nemocnici zomrel. V rámci ďalších dôležitých skutočností inšpektorát práce opísal, že spoločnosť M.R. Construct, s.r.o. Žilina pracovala na moste na základe zmluvy zo dňa 9.1.2008 (tu oboznámená pozn. súdu), pričom k odovzdaniu a prevzatiu staveniska medzi spoločnosťami

Váhostav SK Prefa, s.r.o. Horný Hričov, a M.R. Constrct, s.r.o. Žilina, nedošlo. Svetlá vzdialenosť armatúry prefabrikátov I nosníkov po ich uložení na mostné prievlaky bola 942 mm až 945 mm a z toho dôvodu bolo potrebné filigránove dosky dĺžky 956 mm zrezať. Príkaz na rezanie filigránových dosiek dal stavbyvedúci G. H.. Filigránove dosky boli na prefabrikované I nosníky uložené 25.3.2009. Po uložení dosiek nebola poloha dosiek zabezpečená privarením o armatúru prefabrikovaných I nosníkov v zmysle technologického predpisu. Inšpektorát práce ďalej podrobne uvádza príčiny úrazu s podrobným udaním zdroj informácií. V rámci toho G. H., stavbyvedúci spoločnosti Váhostav-SK-Prefa, s.r.o. uviedol, že filigránove dosky ukladali zamestnanci spoločnosti Váhostav-SK-Prefa, s.r.o. Príkaz na rezanie dosiek dal on. Filigránove dosky neboli privarené o hlavný nosník. V ďalšej časti protokolu - identifikácia príčin pracovného úrazu, bod 6 - nesprávna organizácia práce je podrobne zaznamenaný zdroj údajov, z ktorých inšpektorát práce vychádzal. V rámci toho stavbyvedúci G. H. uviedol, že písomný záznam o školení zamestnancov zo spoločnosti M.R. Construct, s.r.o. pred nástupom na stavenisko nie je, poučení boli ním. Podľa neho je potrebné na mostovku vystúpiť s ohľadom na presné uloženie dosky konzoly pomocou vodováhy. Napokon v časti G protokolu - zistené nedostatky sú v časti v príčinnej súvislosti s udalosťou uvedené nedostatky zo strany zamestnávateľa M.R. Construct, s.r.o. Žilina, ktorý ako zamestnávateľ začal stavebné práce na pracovisku iného zamestnávateľa bez toho, aby sa presvedčil či je pracovisko náležite zabezpečené a vybavené. Nesprávne uloženie filigránových dosiek, ich nezabezpečenie proti pohybu bolo na pracovisku všeobecne známe. Pri kontrole pracoviska pred zahájením prác mal zamestnávateľ trvať na odstránení nedostatkov a tým predísť vzniku pracovného úrazu. Zo strany organizácie kde sa udalosť stala Váhostav SK Prefa, s.r.o. boli ako nedostatky v príčinnej súvislosti s udalosťou uvedené to, že neprivarením dosiek k I nosníku nebola zabezpečená poloha dosky tak, ako je uvedené v technologickom predpise pre montáž filigránových dosiek. Tento subjekt nenariadil odstrániť nedostatky zistené kontrolnou činnosťou, nenariadil stabilizovať položených filigránových dosiek privarením k prefabrikovanému I nosníku tak, ako je uvedené v technologickom predpise, hoci o tom, že filigránove dosky nie sú stabilizované vedel. Ďalej boli uvedené iné nedostatky, ktoré nie sú v príčinnej súvislosti s udalosťou, a to zo strany zamestnávateľa M.R. Construct, s.r.o. Žilina tak, že zamestnávateľ sústavne nekontroluje a nevyžaduje dodržiavanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ponechal pracovať zamestnancov vo výške bez osobného zabezpečenia proti pádu z výšky. Iné nedostatky, ktoré nie sú v príčinnej súvislosti s udalosťou zo strany organizácie kde sa udalosť stala Váhostav SK Prefa, s.r.o. boli uvedené, že v zmluve medzi objednávateľom a dodávateľom nie je určené, kto a v akom rozsahu je povinný vytvoriť podmienky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci na spoločnom pracovisku. Nezabezpečil, aby zamestnanci iného zamestnávateľa dostali potrebné informácie a pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, neinformoval zrozumiteľne a preukázateľne svojich zamestnancov s bezpečnými pracovnými postupmi, neoboznámil zamestnancov s pracovným postupom pri kladení filigránových dosiek, sústavne nekontroluje a nevyžaduje dodržiavanie právnych predpisov.

V dodatku k protokolu IP č. F.-XX-XX-X.X/DPX-Z.-XX zo dňa 23.7.2009 (č.l. 26 - 36) inšpektori práce F.. Z. K. a F.. K. S. podrobne zaznamenali námietky spoločnosti Váhostav-SK-Prefa, a.s., k protokolu a podrobne sa s nimi vyporiadali, vo všeobecnosti tak, že zotrvali na opísanom deji podľa protokolu, na nedostatkoch vyčítaných zamestnávateľským organizáciám a osobitne v časti rozhovoru stavbyvedúceho G. H. s I. S., na základe ktorého bola pristavená vysokozdvižná plošina, poukázali na požiadavku preskúmateľného poučenia zamestnancov o pracovnom postupe.

Na základe šetrenia veci úmrtia I. S. dňa 2.4.2009 podľa vyššie uvedených protokolov Inšpektorátu práce Trenčín táto vec bola predmetom rozhodovacej činnosti.
Národný inšpektorát práce v Košiciach rozhodnutím č. N.-X.X zo dňa 25.2.2010 (č.l. 90 - 95) zrušil (pre nepreukázanie konkrétnych porušení právnych predpisov) rozhodnutie Inšpektorátu práce v Trenčíne č. XXXX/XXX/XXXX/X.X zo dňa 18.11.2009 (ktorým bola obchodnej spoločnosti VÁHOSTAV SK PREFA s.r.o., uložená pokuta vo výške 2.200,- Eur). Toto rozhodnutie Národného inšpektorátu práce v Košiciach bolo napadnuté protestom prvého tajomníka generálneho prokurátora č.k. I. A. XXX/XX-XX zo dňa 28.2.2011 (č.l. 64 - 78).
Národný inšpektorát práce v Košiciach rozhodnutím č. N.-X.X zo dňa 4.4.2011 (opätovne - pre nepreukázanie konkrétnych porušení právnych predpisov) zrušil rozhodnutie Inšpektorátu práce v Trenčíne č. XXXX/XXX/XXXX/X.X zo dňa 18.11.2009 (ktorým bola obchodnej spoločnosti VÁHOSTAV SK PREFA s.r.o., uložená pokuta vo výške 2.200,- Eur).
Napokon Inšpektorát práce v Trenčíne rozhodnutím č. XXXX/XXX/XXXX/X.N. zo dňa 1.8.2011 zastavil správne konanie o uložení pokuty obchodnej spoločnosti VÁHOSTAV SK PREFA s.r.o., z dôvodu

márneho uplynutia lehoty na uloženie pokuty podľa § 19 ods. 1, písm. a/, ods. 4 zák. č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce.

Z podrobne na pojednávaniach oboznámených zápisníc o výsluchu svedkov policajného orgánu - OR PZ v Považskej Bystrici v trestnom konaní vedenom vo veci skutku ublíženia na zdraví č.k. ČVS: Q.-XXX/OSV-K. súd zistil, že:
svedok S. K. osobne vypovedal, že s I. S. pracoval s skupine zamestnancov na stavbách. Dňa 1.4.2009 boli stavbyvedúcim G. H. osobne oboznámení, čo budú robiť. Dňa 2.4.2009 nastúpil na stavbu mosta, s I. S. tam robili po prvý krát. Oni dvaja s I. S. boli na mostovke, ďalší boli na plošine, rovnako to robila aj partia na druhej strane mosta. Keď počul krik, pozrel sa na miesto, kde pred chvíľou bol I. S. a potom ho videl cez otvor spadnutého pod mostom pri filigránovej doske. Až potom im povedali, aby stúpali iba po betónových I profiloch a nie po filigranoch, čo reálne nie je možné,
svedok Z. H. osobne vypovedal, že s I. S. pracoval s skupine zamestnancov na stavbách. Dňa 1.4.2009 boli stavbyvedúcim G. H. na vrchu mostovky oboznámení, čo budú robiť. Nespomína si, že by G. H. hovoril, že to treba robiť z mostovky, ale ani to nezakázal. Dňa 2.4.2009 nastúpil na stavbu mosta v troch inom zložení, opätovne boli stavbyvedúcim G. H. na vrchu mostovky oboznámení, čo budú robiť, s tým, že tam majú plošinu, opätovne si nespomína, že by G. H. hovoril, že to treba robiť z mostovky, ale ani to nezakázal. Dňa 2.4.2009 nastúpil na stavbu mosta, robil na plošine. Keď počul krik, videl I. S. spadnutého na zemi,
svedok Z. G. osobne vypovedal, že s I. S. pracoval s skupine zamestnancov na stavbách. Po príchode na stavbu diaľnice boli stavbyvedúcim G. H. osobne oboznámení, čo budú robiť, G. H. im nepovedal postup, ako to majú robiť. Neboli poučení o tom, že nemajú chodiť po filigranoch. Až po páde I. S. hovoril K. U. z druhej partie, že majú hovoriť, že boli poučení, ale to nebola pravda. Keď neboli G. H. poučení, robili, ako to bolo jednoduchšie. G. H. im neprikázal, ani nezakázal chodiť po mostovke. Keď nepasovali rímsy, I. S. volal G. H., ten prišiel na mostovku za ním a S. K. a ani vtedy im nepovedal, že tam nemajú chodiť. Keď sa zaoberal vŕtačkou, počul krik a potom videl I. S. spadnutého na zemi,
svedok K. H. osobne vypovedal, že s I. S. pracoval s skupine zamestnancov na stavbách. Dňa 2.4.2009 pracoval na stavbe diaľnice, stavbyvedúcim G. H., čo budú robiť, poučenie o bezpečnosti práce nepodpisovali, iba boli poučení, že v krátkom čase budú o bezpečnosti práce školení. On - svedok pracoval na plošine. I. S. po páde videl až spadnutého na zemi,
tunajší žalobcovia v r. 1/ a 2/ tiež vypovedali ako svedkovia uvedenom v trestnom konaní,
svedok S. G. osobne vypovedal, že pracoval (skupina W. G. - pozn. súdu) na ľavej strane diaľničného mosta v smere na Žilina, dňa 2.4.2009 nastúpil do práce na spomínanú mostovku. Na pravej strane pracoval I. S.. On - svedok tiež pracoval na mostovke. Keď spadol I. S., on ho videl už v diere ako metal rukami,
svedkovia K. U. a S. S. obdobne osobne vypovedali, že pracovali (skupina W. G. - pozn. súdu) na ľavej strane diaľničného mosta v smere na Žilina. Dňa 1.4.2009 sa I. S. u ich skupiny informoval o pracovnom postupe. Dňa 2.4.2009 videli I. S. na mostovke a potom počuli krik, keď spadol. Oni vo svojej skupine tiež pracovali nebezpečným postupom z vrchu mostovky, jeden člen zabezpečoval materiál pre tých, čo boli na plošine, zakázali im to až po páde I. S.,
svedok G. H. osobne vypovedal, že pracuje ako stavbyvedúci vo VÁHOSTAV SK PREFA s.r.o. Dňa 1.4.2009 prišla pracovať štyroch zamestnancov z M.R. Construct, s.r.o.. Po svojom návrate okolo 11.00 ich už pracovať nevidel, preto zavolal I. S. a žiadal ho o vysvetlenie, on odpovedal, že tí štyria pracovníci tam odmietajú pracovať. On sa preto I. S. opýtal, či majú hľadať iného dodávateľa a dohodli sa, že sa I. S. dostaví pozrieť na pracovisko. I. S. sa okolo 16.00 hod. dostavil a vtedy ako s vedúcim skupiny spolu hovorili o konkrétnej činnosti. Po oboznámení s pracoviskom, prejdení pracoviska, a ústnom poučení, nakoľko u seba nemal technologický postup, ten mal založený VÁHOSTAV SK PREFA s.r.o., I. S. vyhlásil, že podobnú prácu už robil a vie, ako má postupovať. Tak isto boli poučení aj štyria pracovníci, ktorí skončili o 11.00 hod. Vie a pamätá si, že im povedal a poučil ich, že prácu môžu vykonávať iba z montážnej plošiny umiestnenej na boku mosta a žťe vstup na mostovku na deviate pole je zakázaný. On sám - svedok bol poučený podľa technologického postupu, že pohybovať sa po filigranoch je zakázané a že v nutnom prípade je dovolené pohybovať sa po I nosníkoch aj za pomoci fošne. S týmto oboznámil aj I. S. a štyroch zamestnancov z M.R. Construct, s.r.o. Dňa 2.4.2009 prišiel I. S. so štyrmi pracovníkmi, neboli to všetci tí istí, ako 1.4.2009. On . svedok opätovne poučil všetkých piatich o spôsobe montáže konzol a o zákaze pohybovať sa po deviatom poli pravého mosta, dal im príkaz, iba konzoly montovali z montážnej plošiny na mostovke. Potom išiel robiť inú prácu, vie, že im povedal, že cez obedňajšiu prestávku vykonajú školenie zamestnanci Váhostavu SK a toto sa zapíše do denníka BOZ. Školenie by sa týkalo

interných predpisov, technologických postupov jednotlivých činností, on sám ich preškolil konkrétne o montáži konzol, nakoľko tú prácu mali vykonávať. O páde I. S. vie z oznámenia zamestnanca, ktorý vbehol do kancelárie.

Podľa § 11 O.z., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 O.z., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 O.z., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížení dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 O.z., výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 15 O.z., po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jej osobnosti manželovi a deťom a ak ich niet, jej rodičom.

Podľa § 536 ods. 1/ a 2/ zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení nesk. predpisov (ďalej ObZ)
1) Zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.
2) Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

Podľa § 58 zák. č. 311/2005 Z.z. Zákonníka práce v znení nesk. predpisov (ďalej ZP)
1) Zamestnávateľ alebo agentúra dočasného zamestnávania podľa osobitného predpisu môže sa so zamestnancom v pracovnom pomere písomne dohodnúť, že ho dočasne pridelí na výkon práce k inej právnickej osobe alebo fyzickej osobe (ďalej len "užívateľský zamestnávateľ").
2) V pracovnej zmluve uzatvorenej medzi agentúrou dočasného zamestnávania a zamestnancom sa agentúra dočasného zamestnávania zaviaže zabezpečiť zamestnancovi dočasný výkon práce u užívateľského zamestnávateľa a dohodnú sa podmienky zamestnania.
3) Písomná dohoda o dočasnom pridelení uzatvorená medzi zamestnávateľom a zamestnancom musí obsahovať najmä názov a sídlo užívateľského zamestnávateľa, deň, keď dočasné pridelenie vznikne, a dobu, na ktorú sa dočasné pridelenie dohodlo, druh práce a miesto výkonu práce, mzdové podmienky a podmienky jednostranného ukončenia výkonu práce pred uplynutím doby dočasného pridelenia. Tieto náležitosti musí obsahovať aj pracovná zmluva uzatvorená medzi agentúrou dočasného zamestnávania a zamestnancom, ak sa táto pracovná zmluva uzatvára na určitú dobu.
4) Užívateľský zamestnávateľ, ku ktorému bol zamestnanec dočasne pridelený, ukladá zamestnancovi v mene zamestnávateľa alebo agentúry dočasného zamestnávania počas dočasného pridelenia pracovné úlohy, organizuje, riadi a kontroluje jeho prácu, dáva mu na tento účel pokyny, utvára priaznivé pracovné podmienky a zaisťuje bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci rovnako ako ostatným zamestnancom. Vedúci zamestnanci užívateľského zamestnávateľa nemôžu voči dočasne pridelenému zamestnancovi robiť právne úkony v mene zamestnávateľa alebo agentúry dočasného zamestnávania.
5) Počas dočasného pridelenia poskytuje zamestnancovi mzdu, náhradu mzdy, cestovné náhrady zamestnávateľ, ktorý zamestnanca dočasne pridelil, alebo agentúra dočasného zamestnávania. Pracovné podmienky vrátane mzdových podmienok a podmienky zamestnávania dočasne pridelených zamestnancov musia byť najmenej rovnako priaznivé ako u porovnateľného zamestnanca užívateľského zamestnávateľa.
6) Pracovnými podmienkami a podmienkami zamestnávania sú:
a) pracovný čas, prestávky v práci, odpočinok, práca nadčas, pracovná pohotovosť, práca v noci, dovolenka a sviatky,
b) mzdové podmienky,
c) bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci,

d) náhrada škody v prípade pracovných úrazov alebo chorôb z povolania,
e) náhrada pri platobnej neschopnosti a ochrana nárokov dočasných zamestnancov,
f) ochrana tehotných žien, matiek do konca deviateho mesiaca po pôrode, dojčiacich žien, žien a mužov starajúcich sa o deti a mladistvých,
g) právo na kolektívne vyjednávanie,
h) podmienky stravovania.

Podľa § 146 ZP
1) Ochrana práce je systém opatrení vyplývajúcich z právnych predpisov, organizačných opatrení, technických opatrení, zdravotníckych opatrení a sociálnych opatrení zameraných na utváranie pracovných podmienok zaisťujúcich bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, zachovanie zdravia a pracovnej schopnosti zamestnanca. Ochrana práce je neoddeliteľnou súčasťou pracovnoprávnych vzťahov.
2) Starostlivosť o bezpečnosť a zdravie zamestnancov pri práci a o zlepšovanie pracovných podmienok ako základných súčastí ochrany práce je rovnocennou a neoddeliteľnou súčasťou plánovania a plnenia pracovných úloh. Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci je stav pracovných podmienok, ktoré vylučujú alebo minimalizujú pôsobenie nebezpečných a škodlivých činiteľov pracovného procesu a pracovného prostredia na zdravie zamestnancov.
3) Zamestnávateľ, zamestnanci a zástupcovia zamestnancov pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci a odborová organizácia navzájom spolupracujú pri plánovaní a vykonávaní opatrení v oblasti ochrany práce.
4) Znalosť právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je neoddeliteľnou a trvalou súčasťou kvalifikačných predpokladov. Pri hodnotení pracovných výsledkov treba prihliadať na dodržiavanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.
5) Odborným zamestnancom povereným plnením úloh pri zaisťovaní bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zástupcom zamestnancov pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci a zamestnancom nesmie vzniknúť ujma za plnenie úloh pri zaisťovaní bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Podľa § 6 ods. 1 - písm. a/ - d/, i/, j/, n/, ods. 2/, 4/, 7/, 10/ zák. č. 124/2006 Z.z. O bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení nesk. predpisov (ďalej zák. č. 124/2006 Z.z.)
1) Zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný
a) vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci,
b) zlepšovať pracovné podmienky a prispôsobovať ich zamestnancom; zohľadňovať pritom meniace sa skutočné a predvídateľné okolnosti a dosiahnuté vedecké a technické poznatky,
c) zisťovať nebezpečenstvá a ohrozenia, posudzovať riziko a vypracovať písomný dokument o posúdení rizika pri všetkých činnostiach vykonávaných zamestnancami,
d) zabezpečovať, aby pracoviská, komunikácie, pracovné prostriedky, materiály, pracovné postupy, výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel zabezpečovať potrebnú údržbu a opravy,
i) určovať bezpečné pracovné postupy,
j) určovať a zabezpečovať ochranné opatrenia, ktoré sa musia vykonať, a ak je to potrebné, určovať a zabezpečovať ochranné prostriedky, ktoré sa musia používať,
n) viesť a uchovávať predpísanú dokumentáciu, záznamy a evidenciu súvisiacu s bezpečnosťou a ochranou zdravia pri práci päť rokov odo dňa, keď bol v nich vykonaný posledný záznam, ak osobitný predpis neustanovuje inak,
2) Na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci prostredníctvom osobných ochranných pracovných prostriedkov je zamestnávateľ povinný
a) vypracovať zoznam poskytovaných osobných ochranných pracovných prostriedkov na základe posúdenia rizika a hodnotenia nebezpečenstiev vyplývajúcich z pracovného procesu a z pracovného prostredia,
b) bezplatne poskytovať zamestnancom, u ktorých to vyžaduje ochrana ich života alebo zdravia, potrebné účinné osobné ochranné pracovné prostriedky a viesť evidenciu o ich poskytnutí,
c) udržiavať osobné ochranné pracovné prostriedky v používateľnom a funkčnom stave a dbať o ich riadne používanie.
4) Zamestnávateľ je povinný zabezpečiť, aby zamestnanci iného zamestnávateľa a fyzické osoby, ktoré sú podnikateľmi a nie sú zamestnávateľmi, ktorí budú vykonávať práce na jeho pracoviskách a v jeho

priestoroch, dostali potrebné informácie a pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci platné pre jeho pracoviská a priestory, najmä informácie podľa § 7 ods. 8 písm. a) až c). Zamestnávateľ môže dohodnúť výkon práce s fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, len ak mu táto fyzická osoba príslušným dokladom preukáže odbornú spôsobilosť potrebnú na výkon práce podľa právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.
7) Zamestnávateľ je povinný starať sa o bezpečnosť a ochranu zdravia všetkých osôb, ktoré sa nachádzajú s jeho vedomím na jeho pracoviskách alebo v jeho priestoroch.
10) Povinnosti zamestnancov pri zaisťovaní bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a pri vykonávaní potrebných opatrení neovplyvňujú zodpovednosť zamestnávateľa za plnenie povinností v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Podľa § 7 ods. 1/, 3/, 5/ zák. č. 124/2006 Z.z.
1) Zamestnávateľ je povinný pravidelne, zrozumiteľne a preukázateľne oboznamovať každého zamestnanca
a) s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, 10) so zásadami bezpečnej práce, zásadami ochrany zdravia pri práci, zásadami bezpečného správania na pracovisku a s bezpečnými pracovnými postupmi a overovať ich znalosť,
b) s existujúcim a predvídateľným nebezpečenstvom a ohrozením, s dopadmi, ktoré môžu spôsobiť na zdraví, a s ochranou pred nimi,
c) so zákazom vstupovať do priestoru, zdržiavať sa v priestore a vykonávať činnosti, ktoré by mohli bezprostredne ohroziť život alebo zdravie zamestnanca.
3) Zamestnávateľ je povinný zamestnanca oboznámiť v súlade s odsekmi 1 a 2 pri jeho prijatí do zamestnania, preložení na iné pracovisko, zaradení alebo prevedení na inú prácu, zavedení novej technológie, nového pracovného postupu alebo nového pracovného prostriedku.
5) Obsah a spôsob oboznámenia a pravidelnosť opakovaného oboznámenia musia byť prispôsobené charakteru práce vykonávanej zamestnancom, jeho pracovisku a iným okolnostiam, ktoré sa týkajú výkonu práce, najmä pracovným prostriedkom, pracovným postupom, novým alebo zmeneným nebezpečenstvám a ohrozeniam. Zamestnávateľ je povinný upraviť vnútorným predpisom spôsob oboznamovania, vymedziť požiadavky na odbornú spôsobilosť vlastných zamestnancov na oboznamovanie podľa odsekov 1 a 2 a pravidelnosť opakovaného oboznamovania tak, aby sa vykonávalo najmenej raz za dva roky, ak právne predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci neustanovujú kratší čas.

Súd v konaní postupoval podľa § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 153 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh žalobcov je skutkovo a právne dôvodný. V prejednávanej veci v zásade medzi účastníkmi boli sporné skutkové aj právne okolnosti prípadu, predmetom posúdenia súdu bola aj výška nemajetkovej ujmy.

Súd ustálil, že v spore z tunajšej žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy za smrť I. S. ako syna žalobcov v r. 1/ a 2/ sú títo nesporne aktívne vecne legitimovaní. Skutkovým ťažiskom sporu bola pasívna vecná legitimácia žalovaných v r. 1/ a 2/ s ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania.

Súd napokon právne ustálil, že vecne pasívne legitimovaní sú obidvaja žalovaní v r. 1/ a 2/ popri sebe, a to žalovaný v r. 1/ M.R. Construct, s.r.o., ako zamestnávateľ zosnulého I. S. S.. na základe pracovnej zmluvy zo dňa 29.1.2008, a žalovaný v r. 2/ VÁHOSTAV-SK-PREFA s.r.o., na základe Zmluvy č. XX/XX/XXXX o poskytnutí pracovnej sily na výkon práce zo dňa 5.1.2009. Pomenovanie tejto zmluvy nekorešponduje s odkazom, keď podľa údaja v záhlaví mala byť zmluva uzatvorená podľa § 536 a nasl. zák. č. 513/1991 Obchodného zákonníka. Vyššie podrobne oboznámený obsah tejto zmluvy podľa právneho vyhodnotenia súdu nespĺňa všetky základné náležitosti žiadnej zmluvy. Pokiaľ táto bola uzatvorená v rámci právnych vzťahov medzi jej účastníkmi - obidvomi obchodnými spoločnosťami, tak nejde o zmluvu o dielo, lebo toto nie je určené výsledkom podľa účelu § 536 Obchodného

zákonníka. Keďže z hľadiska pracovnoprávnych vzťahov táto ťažiskovo upravuje práva VÁHOSTAV-SK-PREFA s.r.o., voči zamestnancom M.R. Construct, s.r.o., ide o potenciálnu časť dojednania zmluvy o dočasnom pridelení podľa cit. ust. § 58 ZP. Opätovne z hľadiska toho, medzi kým bola táto zmluva uzatvorená, je pravdou, že táto nie je písomne uzatvorená medzi zamestnancom a dodávateľským zamestnávateľom, u ktorého zamestnanec pracuje (tu I. S. u M.R. Construct, s.r.o.), čiže ani takáto zmluva podľa cit. ust. § 58 ZP nebola uzatvorená písomne. Konkrétni zamestnanci, ktorých sa dočasné pridelenie týka, nie sú výslovne uvedení v tejto písomne poznačenej dohode medzi poskytujúcim a preberajúcom zamestnávateľom, namiesto toho sa jedná o dohodu o dočasnom pridelení určitého počtu - 20 zamestnancov. Lenže práve takáto zmluva podľa cit. ust. § 58 ZP bola v nadväznosti na to uzatvorená. V čiastočnom súlade s právnymi dôvodmi žaloby súd ustálil, že zmluva o dočasnom pridelení zamestnancov, konkrétne včítane I. S., nevyplýva ako písomne právne uzatvorená disimuláciou tu preskúmavaného dvojstranného dojednania, ale ako uzatvorená faktickým, teda nevýslovným - konkludentným správaním účastníkov zmluvy, až keď na základe východiskového dojednania medzi uvedenými zamestnávateľmi sa určitý počet zamestnancov včítane zosnulého I. S. nechal takto dočasne prideliť a preberajúci zamestnávateľ - žalovaný v r. 2/ VÁHOSTAV-SK-PREFA s.r.o., ich za týchto okolností na výkon práce prijal. Súd sa plne stotožňuje s s právnymi dôvodmi žaloby v tom, že nedodržanie písomnej formy zmluvy o dočasnom pridelení zamestnancov neznamená neplatnosť tejto zmluvy. Nedodržanie tejto písomnej formy, s následkom nie riadneho dojednania o prechode práv a povinností zamestnávateľa voči konkrétnym zamestnancom písomnou formou, súd napokon hodnotí ako dôvod zodpovednosti obidvoch zúčastnených zamestnávateľov za protiprávne konanie voči zamestnancovi, Je pravdou, že dočasné pridelenie podľa cit. ust. § 58 ZP ukladá vytvárať pracovné podmienky preberajúcemu zamestnávateľovi, čo nasvedčuje tomu, že pasívne vecne legitimovaný v prípade vzniku zodpovednosti za nemajetkovú ujmu v dôsledku smrti zamestnanca by mal byť výhradne preberajúci zamestnávateľ, tu teda žalovaný v r. 2/ VÁHOSTAV-SK-PREFA s.r.o. Lenže keď dohoda o dočasnom pridelení zamestnanca podľa cit. ust. § 58 ZP nebola zo strany žalovaného v r. 1/ písomne riadne uzatvorená aj so zosnulým I. S. ako zamestnancom, ktorý by s pridelením k inému konkrétnemu zamestnávateľovi vyjadril riadne písomný súhlas, pričom zosnulý I. S. mal uzatvorenú písomnú pracovnú zmluvu so svojím pôvodným zamestnávateľom, súd právne vyhodnotil, že pasívne vecne legitimovaní sú v tomto prípade žalovaní v r. 1/ a 2/ aj obidvaja popri sebe.

Vo vzťahu k preukázaniu skutkového stavu týkajúceho sa príčin úmrtia I. S. je pravdou, že vo veci právoplatne nerozhodol príslušný správny orgán - inšpektorát práce. Pokiaľ v predchádzajúcej rozhodovacej činnosti správneho orgánu bola konštatovaná zodpovednosť popri sebe tunajších žalovaných v r. 1/ aj 2/, tak meritórne rozhodnutia nenadobudli právoplatnosť, ale správne konanie sa skončilo zastavením konania pre márne uplynutie lehoty na uloženie pokuty v správnom konaní. Ďalej je pravdou, že protokol inšpektorátu práce je iba zápisom o postupe správneho orgánu, ale nie jeho rozhodnutím. Na druhú stranu tento stav dokazovania neznamená, že by tunajší súd nemohol vychádzať prakticky už zo zhodných tvrdení účastníkov a v podobe listinných dôkazov využiť tie dôkazy, ktoré boli vypracované v konaní inšpektorátu práce alebo vo vyšetrovacom policajnom konaní. V tomto zmysle pokiaľ bola obrana žalovaného v r. 2/ aj skutková, tak podľa tejto koncepcie malo viesť k spochybneniu výpovedí svedkov zabezpečených v predchádzajúcich konaniach to, že nevideli celý pád I. S. a to, že správny orgán nepokračoval v konaní aj po uplynutí lehoty na udelenie pokuty a osobitne sa žalovaný v r. 2/ v skutkovom hodnotení priklonil k výpovedi stavbyvedúceho G. H. pred výpoveďami ďalších svedkov v otázke ústneho poučenia I. S.. Obrana žalovaného v r. 1/ bola výhradne právna, keď spochybnil svoju pasívnu vecnú legitimáciu za daného skutkového stavu a spochybnil právo žalobcov v r. 1/ a 2/ ako rodičov žalovaného I. S. uplatňovať práva z posmrtnej ochrany osobnosti.

Za týchto okolností sa súd so skutkovým stavom oboznamoval formou listinných dôkazov - ťažiskovo z osobných výpovedí svedkov v trestnom konaní. Práve tieto listinné dôkazy boli v tunajšom konaní ťažiskovo podrobne oboznámené a sú predmetom skutkového hodnotenia tunajšieho súdu. Pokiaľ pri prejednaní týchto listinných dôkazov sa k nim vyjadrovali zástupcovia tunajších sporových strán, prednášali v reakcii na ne vlastné hodnotenia v tom zmysle, či niektorá skutočnosť je alebo nie je preukázaná. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neboli, s výnimkou toho, že právna zástupkyňa žalobcov, ktorá predmetné listinné dôkazy príznačne sama predložila (a ich autenticitu si potvrdil súd výsledkami súčinnosti s policajným orgánom), navrhla zopakovať výsluch svedkov v tunajšom konaní, čiže podľa názoru súdu za týchto okolností to bolo z opatrnosti. Navyše navrhla vypočuť ako dvoch svedkov aj inšpektorov práce, ktorí vypracovali predmetný protokol, lenže to podľa názoru súdu fakticky

za účelom zvýšenia presvedčivosti právnej argumentácie. Pokiaľ zároveň v tunajšom dokazovaní súd vykonal dokazovanie aj obrazovou prílohou z vyšetrovacieho policajného spisu a najmä protokolom inšpektorátu práce s jeho dodatkom, tieto mali skutkový význam iba v zjednotení opisu skutkového deja a v nadväznosti na to aj v podrobnostiach, ktoré spresňovali základné skutočnosti vyplývajúce z osobných výpovedí svedkov, že zosnulý I. S. spadol z mosta pri výkone stavebných prác. Pokiaľ protokol inšpektorátu práce zároveň obsahoval konštatovania nedostatkov, to už bolo v rámci právneho hodnotenia vykonaného správnym orgánom, pričom právne hodnotenie v občianskom súdnom konaní prislúcha súdu. Za týchto okolností tunajší súd zamietol takto podané návrhy na doplnenie dokazovania, lebo čo sa týka výsluchu inšpektorov práce, tí samotní vec právne hodnotili pre účely ich správneho konania a toto hodnotenie nie je účelom výsluchu svedka v občianskom súdnom konaní. Napokon čo sa týka výsluchu ostatných svedkov (s výnimkou tunajších žalobcov), ktorých výpovede pred policajným orgánom boli oboznámené v tunajšom konaní formou listinného dôkazu, tak nebol dôvod ich výsluchu vo vzťahu k oboznámeniu určitej ďalšej podstatnej skutočnosti alebo pre preverenie ktorejkoľvek konkrétnej skutočnosti, o ktorej vypovedali s menším odstupom času pred policajným orgánom. Jediný rozpor v takto oboznámených výpovediach, ktorých sa týka základných povinností zamestnávateľa podľa právneho hodnotenia v tunajšom konaní, sa týkal výpovede stavbyvedúceho G. H. oproti výpovedí zamestnancov - členov partie I. S. v tom, či títo zamestnanci boli poučení o zákaze vstupovať na mostovku a teda či na mostovku pri výkone práce vstúpili svojvoľne, alebo takto poučení neboli a išlo o zamestnávateľom tolerovaný spôsob výkonu práce. Lenže v tejto dielčej, ale podstatnej právnej súvislosti je podstatné cit. ustanovenie § 7 ods. 1/ (s prihliadnutím na odseky 3/, 5/) zák. č. 124/2006 Z.z., podľa obsahu ktorého zamestnanci neboli oboznámení s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (písm. a/ uvedeného ustanovenia) a najmä s existujúcim a predvídateľným nebezpečenstvom a ohrozením, s dopadmi, ktoré môžu spôsobiť na zdraví, (písm. b/ uvedeného ustanovenia), a to príznačne podľa tohto ustanovenia preukázateľne. Práve preukázateľnosť výslovne zakotvená do toho právneho predpisu prenáša dôkazné bremeno na zamestnávateľa podľa názoru súdu v tom zmysle, že sa nemožno spoliehať na dôkaz subjektívnej povahy, akým by bola osobná výpoveď vedúceho zamestnanca zamestnávateľa, prípadne osobná konfrontácia tejto osoby s výpoveďami iných, potenciálne protichodne vypovedajúcich osôb. Za všetkých týchto okolností už súd ďalšie návrhy na doplnenia dokazovania zamietol.

Meritórne skutkovo tak súd vyhodnotil, že žalovaný v r. 2/ VÁHOSTAV-SK-PREFA s.r.o., protiprávne zasiahol do osobnostných práv na ochranu života a rodinného života zosnulého I. S. a žalobcov v r. 1/ a 2/ ako jeho rodičov, a to tým, že ťažiskovo podľa cit. ust. § 6 ods. 1 zák. č. 124/2006 Z.z. nevykonal opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, nedostatočne zisťoval nebezpečenstvá a ohrozenia, prakticky nezabezpečil, aby pracovisko, pracovné postupy a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a nedostatočne určoval bezpečné pracovné postupy - lebo jeho pracovisko bolo objektívne nebezpečné. Toto konštatovanie súdu jednoznačne vyplýva zo skutkovo nespochybnených zhodných častí oboznámených výpovedí svedkov, pokiaľ títo opisovali, že filigránové dosky kladené na I profily nezabezpečil proti posunutiu a pádu, pričom toto zabezpečenie bolo dostupným opatrením, ktorý by zvýšilo bezpečnosť zamestnancov pohybujúcich sa mostovke. Pritom sa na mostovke pohyboval nielen zosnulý I. S., ale aj iní zamestnanci, niektorí z druhej pracovnej skupiny S. G., K. A. M. S. S., v čase pádu I. S. konkrétne S. G., čo vedie súd ku skutkovému hodnoteniu, že tento postup objektívne uľahčoval prácu. V nadväznosti na to žalovaný v r. 2/ nepoučil zosnulého I. S. ťažiskovo s týmto existujúcim a predvídateľným nebezpečenstvom a na to sa viažucimi predpismi tak, aby to bolo preukázateľne podľa cit. ust. § 7 ods. 1/, 3/, 5/ zák. č. 124/2006 Z.z. Pritom práve pohyb zosnulého I. S. po mostovke bol príčinou jeho pádu a čo sa týka spochybňujúcich hodnotení žalovaného v r. 2/ (v správnom konaní inšpektorátu práce žalovaný v r. 2/ tvrdil, že I. S. spadol z pracovnej plošiny a v tunajšom konaní sa obmedzil na spochybňujúce skutkové hodnotenia- pozn. súdu), tak to, že I. S. spadol z mostovky, súdu jednoznačne vyplýva nielen z pozorovania svedka S. G., ktorý videl časť postavy I. S. na začiatku jeho pádu, ale aj z ďalších výpovedí, ktoré zahŕňajú časové aspekty - opis priebežného pozorovania I. S., vo vzťahu k čomu nie je potrebné, aby niektorý zo svedkov videl celý pád. To, že sa v čase pádu aj svedkovia S. G., ako aj S. K. zo skupiny I. S. sami pohybovali na mostovke, neznamená, že by kvôli tomu boli títo svedkovia zaujatí a nedôveryhodní. Súd dodáva, že nedôveryhodnosť svedka nespôsobuje ani oznámenie S. S. vyšetrujúcemu orgánu, že I. S. bol jeho synovcom. Pri tomto skutkovom hodnotení už súdu nepovažoval za podstatné skutkové spochybnenia žalovaného v r. 2/ týkajúce sa vzájomnej polohy spadnutého tela I. S., spadnutej vŕtačky a spadnutej filigránovej dosky, tobôž keď jej pád pri tomto skutkovom deji je prakticky nesporný.

Zároveň tak nepriamo do osobnostných práv na ochranu života a rodinného života zosnulého I. S. a žalobcov v r. 1/ a 2/ ako jeho rodičov zasiahol aj žalovaný v r. 1/ M.R. Construct, s.r.o., a to tak, že dohodu o dočasnom pridelení zamestnanca podľa cit. ust. § 58 ZP neuzatvoril písomne riadne aj so zosnulým I. S. ako zamestnancom, s ktorým mal uzatvorenú písomnú pracovnú zmluvu so široko určeným miestom výkonu práce a ako poskytujúci zamestnávateľ sa nepresvedčil, či je pracovisko preberajúceho zamestnávateľa náležite zabezpečené a vybavené. Pokiaľ žalovaný v r. 1/ v tejto súvislosti argumentoval právnym názorom zahrnutým do protestu prokurátora, je pravdou, že v tomto sa výslovne konštatuje zodpovednosť preberajúceho zamestnávateľa (tu žalovaného v r. 2/) za riadne zabezpečenie pracoviska. Lenže tento právny názor, s ktorým sa tunajší súd tiež stotožňuje, nie je podstatný pri obrane žalovaného v r. 1/, lebo ráciom oboznámeného protestu prokurátora bolo napadnúť rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu, ktorý zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o uložení pokuty. Pritom je dokonca pravdou, že v celom správnom konaní boli meritórnymi neprávoplatnými rozhodnutiami ukladané pokuty výhradne žalovanému v r. 2/. Lenže ani tento argument právnym názorom iných orgánov neznamená, že by tunajšiemu súdu neprislúchalo vykonať právne hodnotenie Zmluvy č. XX/XX/XXXX o poskytnutí pracovnej sily na výkon práce zo dňa 5.1.2009, ako súd vykonal vyššie, resp. napokon podľa výsledkov tohto hodnotenia kvôli riadnemu písomnému neuzatvoreniu zmluvy o dočasnom pridelení zamestnancov s následkom zodpovednosti aj žalovaného v r. 1/ v prípade, že do osobnostných práv zamestnanca zasiahne žalovaný v r. 2/. Za týchto okolností súd zaviazal žalovaných v r. 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne.

Súd podanú žalobu právne posudzoval podľa cit. ust. § 11, § 13 a § 15 O.z. .

Občiansky zákonník právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby upravuje ako jednotné právo, obsahom ktorého je v občianskoprávnej oblasti zabezpečiť rešpektovanie osobnosti fyzickej osoby a jej všestranný slobodný rozvoj. Ide o zásadné rozvedenie a konkretizáciu článkov 7, 8, 10, 11, 13 a 14 Listiny základných práv a slobôd. V rámci jednotného práva na ochranu osobnosti existujúce čiastkové práva zabezpečujú občianskoprávnu ochranu jednotlivých hodnôt (stránok) osobnosti fyzickej osoby ako neoddeliteľnú súčasť celkovej fyzickej a psychickomorálnej integrity osobnosti. V tom istom ustanovení OZ v rámci tejto všeobecnej úpravy, ktorá sa týka zabezpečenia ochrany osobnosti fyzickej osoby ako celku, zároveň na objasnenie syntetického pojmu uvádza výslovne a príkladmo niektoré jednotlivé typické hodnoty osobnosti fyzickej osoby (život, zdravie, občiansku česť, ľudskú dôstojnosť, súkromie, meno a prejavy osobnej povahy), ktorých ochranu je potrebné v oblasti občianskeho práva zaistiť pred inými subjektmi s rovným právnym postavením. Z toho vyplýva, že občianskoprávna ochrana jednotlivých hodnôt osobnosti fyzickej osoby nie je obmedzená iba na hodnoty výslovne uvedené v zákone, popri práve na ochranu života, zdravia, občianskej cti, svojho mena a prejavov osobnej povahy možno sem zaradiť aj právo na ochranu osobnej slobody, osobného súkromia, svojej podoby, pseudonymu atď.
Občianskoprávna ochrana osobnosti fyzickej osoby podľa uvedeného ust. § 11 O.z. tak prichádza do úvahy iba do zásahov do osobnosti chránenej všeobecným osobnostným právom, ktoré je potrebné kvalifikovať ako neoprávnené (protiprávne). Neoprávneným je taký zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t.j. právnym poriadkom. Ku vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 O.z. musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo iba ohrození fyzickej osoby. Tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a neoprávnenosťou protiprávnosťou zásahu.

Podľa § 15 O.z. na čas po smrti občana priznáva právo uplatňovať ochranu jeho osobnosti jeho najbližším príbuzným, u ktorých úzke osobné puto, ktoré ich s občanom viaže sa javí byť zárukou riadneho výkonu týchto práv. Nejde tu o prechod práva dedením ale ide o originálne právo osôb tu uvedených, ktorým patrí uplatňovať právo na ochranu osobnosti zomretej fyzickej osoby. Výpočet osôb ktorým patrí uplatňovať právo na ochranu osobnosti po smrti fyzickej osoby je taxatívny. Pritom rodičomv zomretej fyzickej osoby toto právo prislúcha až subsidiárne vtedy, keď niet manžela ani detí zomretej fyzickej osoby,

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že I. S. v čase svojej smrti nemal manželku ani deti. Ak niet manžela ani detí, môžu svoje právo uplatniť rodičia spoločne, príp. iba jeden z rodičov. Žalobcovia v r. 1/ a 2/ ako rodičia zosnulého teda sú osobami, ktoré sú oprávnené uplatňovať si predmetné právo.

Súd v súvislosti s uplatnením práva na nemajetkovú ujmu v zmysle ust. § 15 O.z. poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, spis. zn. 5Cdo 54/99, ktorého závery je možné priamo aplikovať aj na predmetnú vec. V jeho odôvodnení je uvedené: „Posmrtná ochrana osobnosti občana jeho príbuznými je zabezpečená ust. § 15 O.z., podľa ktorého po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jej osobnosti manželovi a deťom a ak ich niet, jej rodičom. Realizácia tejto ochrany je teda vo výlučnom záujme osôb, ktoré sú v takom úzkom vzťahu k postihnutému občanovi, že ochrana integrity jeho osobnosti aj po jeho smrti je ich osobným záujmom; ide o najbližších príbuzných a to manžela a deti a ak ich niet, o rodičov. Zákon týmto osobám priznáva práva uplatňovať ochranu osobností osobitným výslovným predpisom preto, lebo právo ako čisto osobné smrťou občana zaniká a teda neprechádza na dedičov, takže uvedené subjekty najmä spomenutí príbuzní, nemohli by ho vykonať z titulu, že ho zdedili. Vykladaný predpis priznáva týmto subjektom právo celkom osobitného druhu ale rovnakého obsahu: Je to právo na ochranu osobnosti iného. Aj toto právo treba pokladať za osobné, patriace len týmto subjektom, ktoré zaniká ich smrťou a neprechádza na ich dedičov alebo iných právnych nástupcov. Obsah tohto práva je zhodný s obsahom práva, ktoré patrilo zomrelému občanovi. Možno sa teda domáhať upustenia od neoprávnených zásahov, odstránenia následkov, ale aj zadosťučinenia v akejkoľvek, teda i finančnej (peňažnej) forme (porovnaj ust. § 15 v súvislosti s § 13 O.z.). Ak je preto v zákone priamo určené, že po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jej osoby, tam uvedeným osobám, nie je žiaden dôvod pre záver o zúžení výpočtu občianskoprávnych prostriedkov určených na ochranu osobností a teda aj o vylúčení peňažného zadosťučinenie ako jedného zo všeobecných obsahových prvkov práva na ochranu osobnosti iného. V tomto smere je podľa názoru Najvyššieho súdu vhodné akceptovať a vychádzať zo starého rozhodovacieho kritéria pre súdy (porovnaj ust. § 1 O.s.p.), podľa ktorého treba predpisy vydané na ochranu určitých osôb vykladať tak, aby sa im zamýšľanej ochrany skutočne dostalo. Niet pochybností o tom, že občianskoprávna ochrana osobnosti podľa ust. § 15 O.z. je v súčasných podmienkach účinná len vtedy, ak sa zadosťučinenie prizná v peniazoch; len v takomto prípade pôsobí preventívne nielen voči rušiteľom, ale aj na všetkých ostatných, ktorí zamýšľajú urobiť neoprávnený zásah do osobnostnej integrity znalej fyzickej osoby.“ Tunajší súd nezistil podstatné dôvody, pre ktoré by sa mal od týchto záverov odchýliť, ale pri dvoch a potenciálne aj viacerých oprávnených osobách na strane žalobcov vidí nielen hodnotu života zosnulého, ale aj hodnotu vlastného rodinného života oprávnených osôb a s tým spojený význam ich samostatného, potenciálne rôzneho postavenia vo vzťahu k zosnulému.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že k smrti syna žalobcov v r. 1/ a 2/ I. S. došlo v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaných v r. 1/ a 2/. Následkom tohto protiprávneho konania, ktorého výsledkom bola smrť, bola strata života syna žalobcov v r. 1/ a 2/ a zásah do rodinného života samotných žalobcov v r. 1/ a 2/.

Útok na ľudský život je útokom na najvyššiu hodnotu, ktorú pozná náš právny poriadok. Protiprávnym konaním odporcu bolo do tejto hodnoty zasiahnuté nenapraviteľným spôsobom tak, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa ods. 1, § 13 O.z. nemôže byť namieste. V ods. 2 cit. zákonného ust. v prvej vete je použitý pojem najmä, čo značí, že predpokladom pre priznania práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch môže byť aj iný ako tam uvedený, t.j. porovnateľný aspekt. Zavinené protiprávne konanie žalovaných v r. 1/ a 2/, dôsledkom ktorého bola smrť syna žalobcov v r. 1/ a 2/, je bezpochyby takým z porovnateľných aspektov pre priznanie práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch, aký § 13 ods. 2 O.z. predpokladá. Je nesporné, že žalovaní v r. 1/ a 2/ svojím protiprávnym konaním, aj keď neúmyselným, spôsobili synovi žalobcov v r. 1/ a 2/ neodstrániteľnú, teda absolútnu ujmu - smrť. Už táto okolnosť sama osebe odôvodňuje priznanie finančného zadosťučinenia, aj keď je vopred jasné, že presný finančný ekvivalent za ľudský život nie je možné určiť. Súd pri určení výšky primeraného zadosťučinenia vychádzal v z dvoch stanovených kritérií v § 13 ods. 3 OZ, a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Samotná závažnosť vzniknutej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu, pričom súd musí prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, a to jednak vo vzťahu k postihnutej osobe a jednak vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil, aby tak bola zabezpečená

požiadavka účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie.

V danom prípade súd uznáva, že k smrti zosnulého I. S. došlo zo strany žalovaných v r. 1/ a 2/ neúmyselne. Na druhú stranu nie je namieste konštatovať, že by si smrť zavinil I. S. sám, ako súd ustálil vyššie pri konštatovaní zodpovednosti žalovaných v r. 1/ a 2/. Teraz navyše podľa názoru súdu nie je namieste ani konštatovať ako podstatnú okolnosť, že by sa I. S. sa svojej smrti zavineným konaním podstatne podieľal, pretože zabezpečiť bezpečné pracovisko je povinnosťou zamestnávateľa a naopak ako bolo skutkovo vyhodnotené vyššie, tak k zvýšeniu nebezpečenstva viedla snaha o uľahčenie práce, pričom uľahčenie práce je prirodzeným správaním zamestnanca. Z hľadiska rodinného postavenia zosnulého I. S. tento bol slobodný a preto žalobcovia v r. 1/ a 2/ ako jeho rodičia boli jeho najbližšími príbuznými. Súd uveril žalobcom v r. 1/ a 2/ to, že ich syn I. S. bol pracovitým, ochotným, iným pomáhajúcim človekom, aj keď to dokladali iba vlastnými osobnými výpoveďami, lebo to podporne vyplynulo aj z jeho pracovného postavenia ako vedúceho neformálnej skupiny zamestnancov, ktorej zloženie sa navyše mohlo meniť. Z hľadiska vopred naznačených úvah o význame zásahu aj do rodinného života samotných žalobcov v r. 1/ a 2/ a potenciálne rôzneho faktického postavenia oprávnených osôb súd napokon žiadny rozdiel medzi žalobcami v r. 1/ a 2/ nezistil, lebo obidvaja rovnako vytvárali s ich synom rodinné prostredie a prípadné rozdiely v miere predchádzajúcich kontaktov s týmto ich synom boli prirodzene dané iba rozdielmi v ich zamestnaní, resp. v rodinných rolách. V tomto zmysle súd iba rozhodol, že žalobcovia v r. 1/ a 2/ sú oprávnení rozdelene, teda na ich strane ako oprávnených nie spoločne a nerozdielne. Na základe zisteného skutkového stavu a vysloveného právneho názoru súd potom dospel k záveru, že priznaná suma 25.000,- Eur pre žalobcu v r. 1/ a 25.000,- Eur pre žalobkyňu v r. 2/ je vzhľadom na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, primeraná a vo zvyšku žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 OSP súd priznal žalobcom právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na rozhodnutie o výške priznaného plnenia boli v konaní čiastočne úspešné obidve sporové strany. Charakter sporu, príznačne spojený so špecifickou hodnotiacou činnosťou súdu, osobitne vo výške priznaného plnenia, vedie k tomu, aby súd nehodnotil úspech v konaní aritmeticky, ale prednostne podľa výsledku rozhodnutia o základe sporu. Pri tomto východisku podľa názoru súdu žaloba nebola neprimeraná ani pri uplatnenom štvornásobku napokon priznanej sumy vo veci samej, nešlo o rádovú neprimeranosť (v úvahách podporne o 10 - násobok a viac). Za týchto okolností súd priznal žalobcom v r. 1/ a 2/ náhradu trov konania v celom rozsahu. Súd priznal žalobcom v r. 1/ a 2/ náhradu trov konania titulom náhrady trov právneho zastúpenia, a to žalobcom v r. 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne, v dôsledku ich spoločného právneho zastúpenia. Za týchto okolností bola spravodlivým základom pre výpočet odmeny advokáta priznaná suma spolu 50.000,- Eur.

Súd preskúmal nárok uplatnený odporkyňou v súlade s príslušnými ustanoveniami OSP a vyhl. MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhl.).

Náhrada trov právneho zastúpenia pozostáva z:

a) tarifnej odmeny a režijného paušálu advokáta za:

1. úkon právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia na základe plnej moci zo dňa 10.5.2011 podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 519,- eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl., v r. 2011 vo výške 7,41 eur; 7.3.2012, 10.11.2012, 11.2.2013 a 13.5.2013
2. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 7.3.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 519,- eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. v r. 2012 vo výške 7,63 eur.
3. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 10.11.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 519,- eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,63 eur.
4. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 11.2.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 519,- eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. v r. 2013 vo výške 7,81 eur

5. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 13.5.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 519,- eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,81 eur

Súd sa riadil písomným odôvodnením náhrady za úkony právnej služby a napokon túto náhradu nepriznal iba v nepatrne výške danej nižším režijným paušálom v uplynulých kalendárnych rokoch. Pokiaľ v jednotlivých prípadoch odôvodnenie úkonov právneho zastúpenia zahŕňalo popri sebe poradu pred pojednávaniami, táto by samostatne vzhľadom na skutkovo predvídateľný vývoj sporu nebola spravodlivo účelná pre potreby rozhodnutia o náhrade trov konania, ale dôvodom priznania náhrad bol úkon právnej činnosti vykonaný navonok. Na druhú stranu už súd uznal za účelne vykonané právne úkony viacerých účastní na pojednávaniach, vzhľadom na postupné dokazovanie stále za sporovú stranu samotných žalobcov v r. 1/ a 2/ a podporne vykonané súdom (súčinnosť), lebo toto postupné dokazovanie bolo prirodzene dané pôvodnými očakávaniami, že bude možné vychádzať z výsledkov dokazovania špecializovaného správneho orgánu, ktorý vo veci konal.

Náhrada trov konania, tu daná napokon výhradne náhradou trov právneho zastúpenia, sa priznáva advokátovi. Právna zástupkyňa žalobcov v aktuálnom vyčíslení (sudca poznamenáva, že vzhľadom na preukázanie jeho fotokópie opätovne doručenej 6.8.2013 s pôvodnou pečiatkou podateľne tunajšieho súdu ho považuje za podané už 16.5.2013) bankové spojenie neuvádza, je však možné jej plniť na adresu sídla advokátskej kancelárie..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP, tak aj ďalej), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak
a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).